

PONIEDZIAŁEK 15 Luty

17:00 + rodzice i bracia: Tomasz i Jacek Krukowscy

18:00 - za parafian (23)

WTOREK 16 Luty

17:00 + z rodziny Styn i Goyke: Augustyn i Marek

18:00 + rodzice: Anna i Zygmunt, dziadkowie Dombke i Teresa

ŚRODA 17 Luty Popielec

6:30 + Józef Mering

08:00 + rodzice: Styn i Błaskowscy

17:00 + Potrykus: Ignacy w 17 r. śm. i Małgorzata

18:00 + Maria i Franciszek Plinscy oraz rodzeństwo

CZWARTEK 18 Luty

17:00 + Jan i Franciszka Plinscy

PIĄTEK 19 Luty

17:00 + Jan, Bronisława, Roman Styn

SOBOTA 20 Luty

17:00 + Stanisław, Łukasz Necel, rodzice i bracia Krukowscy

17:00 -

NIEDZIELA I Wielkiego Postu 21 Luty

08:00 + Anna w rocz. śm. oraz Stanisław

08:00 + Józefa /ona/ i Roman Trakul

9:15 -

10:30 + Maria i Alfred

16:00 + Gerard Jeschke w dniu ur.

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 58 674 23 23 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE VI Niedziela Zwykła – 14 lutego 2021 r.

1. Tradycyjnie ostatnia niedziela karnawału rozpoczyna w Kościele Katolickim w Polsce Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Poprzez wspólną modlitwę i refleksję pragniemy wynagradzać Bogu za swoje grzechy, za grzechy naszych braci i sióstr, szczególnie za pijaństwo, rozwiązłość i za wszelkie zgorszenia. Jest to szczególny czas, w którym przypominamy sobie, jak wiele trzeba jeszcze zrobić, aby Polska była trzeźwa. Zapraszamy do podejmowania na czas Wielkiego Postu abstynenckich i trzeźwościowych zobowiązań, które staną się dla innych świadectwem, że życie bez alkoholu może być radosne i pełne.
2. W tym tygodniu Środą Popielcową rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. Tego dnia na znak pokuty podczas liturgii posypujemy głowy popiołem i wsłuchujemy się w słowa: „nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Podejmujemy w tym okresie post, modlitwę i jałmużnę, na które „Katechizm” wskazuje jako na najważniejsze dobre uczynki. Tego dnia katolików od 14 roku życia obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych oraz post ścisły, czyli 3 posiłki, w tym raz do syta, który z kolei dotyczy osób od 18 do 60 roku życia. W Środę Popielcową Msze św. o 6.30, 8, 17, 18.
3. W piątek zapraszamy na drogę krzyżową na godz. 16.00 dzieci i młodzież a na 17.30 dorosłych.
4. Natomiast od przyszłej niedzieli Gorzkie Żale z kazaniem pa-syjnym o g. 15., poprzedzone koronką do Bożego Miłosierdzia. W sobotę o godz. 9. zbiórka ministrantów o 10. lektorek, a o 11. oazy dziecięcej.
5. W sobotę rozpoczną się wieczorną liturgią także rekolekcje parafialne – renowację misji świętych, które poprowadzi znany nam o. Jan Skłodowski OP
6. Przy wyjściu do nabycia Gość Niedzielny i Biuletyn Misericordia Domini.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście (Mt 23, 8). Relacja zaufania u podstaw opieki nad chorymi

Drodzy Bracia i Siostry!

Choroba ma zawsze oblicze, i to nie tylko jedno: ma oblicze każdego chorego i każdej chorej, także tych osób, które czują się lekceważone, wykluczone, ofiar niesprawiedliwości społecznej, która odmawia im praw podstawowych (por. Fratelli tutti, 22). Obecna pandemia ujawniła wiele nieprawidłowości w systemach opieki zdrowotnej oraz braku w zakresie pomocy udzielanej chorym. Osoby starsze, najsłabsze i najbardziej bezbronne nie zawsze mają zapewniony dostęp do opieki i nie zawsze odbywa się to w sposób sprawiedliwy. Zależy to od decyzji politycznych, sposobu zarządzania zasobami i zaangażowania osób zajmujących odpowiedzialne stanowiska. Inwestowanie środków w leczenie i opiekę nad chorymi jest priorytetem związanym z zasadą, że zdrowie jest podstawowym dobrem wspólnym. Jednocześnie pandemia uwydatniła poświęcenie i wielkoduszność pracowników służby zdrowia, wolontariuszy, pracowników i pracownic, księży, zakonników i zakonnic, którzy dzięki profesjonalizmowi, ofiarności, poczuciu odpowiedzialności i miłości bliźniego pomagali, pielęgowali, pocieszali i służyli wielu osobom chorym i ich rodzinom. To milcząca rzesza mężczyzn i kobiet, którzy postanowili spojrzeć na te oblicza, troszcząc się o rany pacjentów, których odczuwali jako bliskich z racji wspólnej przynależności do rodziny ludzkiej.

Bliskość jest tak naprawdę cennym balsamem, który daje wsparcie i pocieszenie tym, którzy cierpią w chorobie. Jako chrześcijanie, przeżywamy bliskość jako wyraz miłości Jezusa Chrystusa, Dobrego Samarytanina, który ze współczuciem stał się bliskim każdego człowieka zranionego przez grzech. Zjednoczeni z Nim przez działanie Ducha Świętego jesteśmy powołani, by być miłosierni jak Ojciec i miłować zwłaszcza naszych braci chorych, słabych i cierpiących (por. J 13, 34-35). Przeżywamy tę bliskość nie tylko osobiście, ale także w formie wspólnotowej. Braterska miłość w Chrystusie rodzi bowiem wspólnotę, która potrafi leczyć, która nikogo nie opuszcza, która włącza i przyjmuje przede wszystkim najsłabszych.

W związku z tym chciałbym przypomnieć o znaczeniu solidarności braterskiej, która wyraża się konkretnie w służbie i może przybierać różne formy, które wszystkie są ukierunkowane na wspieranie naszego bliźniego. „Służenie oznacza troszczenie się o osoby słabe w naszych rodzinach, w naszym społeczeństwie, w naszym narodzie” (Homilia na placu Rewolucji w Hawanie, 20 września 2015 r.: L'Osservatore Romano, wyd. polskie, n. 10 (376)/2015, s. 23). W tym zaangażowaniu każdy jest w stanie „zostawić na boku swoje dążenia, oczekiwania, swoje pragnienia bycia wszechmocnym w obliczu konkretnego spojrzenia najsłabszych. [...] Służba zawsze patrzy w twarz brata, dotyka jego ciała, czuje jego bliskość, a nawet w pewnych przypadkach «znosi» ją i zabiega o rozwój brata. Dlatego służba nigdy nie jest ideologiczna, ponieważ nie służy się ideom, ale służy się osobom” (por. tamże).

4. Dla dobrej terapii decydujące znaczenie ma aspekt relacyjny, dzięki któremu można mieć podejście całościowe do chorego. Docenianie tego aspektu pomaga również lekarzom, pielęgniarkom, specjalistom i wolontariuszom, aby otoczyć opieką osoby cierpiące, aby im towarzyszyć w procesie uzdrowienia, dzięki relacji międzyosobowej, opartej na zaufaniu (por. Nowa Karta Pracowników Służby Zdrowia [2016], 4). Chodzi zatem o ustanowienie paktu między osobami potrzebującymi opieki a tymi, którzy się nimi opiekują; paktu opartego na wzajemnym zaufaniu i szacunku, szczerości i dyspozycyjności, aby przezwyciężyć wszelkie bariery obronne, umieścić w centrum godność chorego, chronić profesjonalizm pracowników służby zdrowia i utrzymywać dobre relacje z rodzinami pacjentów.

To właśnie ta relacja z osobą chorą znajduje niewyczerpane źródło motywacji i mocy w miłości Chrystusa, jak pokazuje tysiącletnie świadectwo mężczyzn i kobiet, którzy stali się świętymi służąc chorym. Z tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa wypływa bowiem ta miłość, która potrafi

nadać pełen sens zarówno sytuacji pacjenta, jak i tego, kto się o niego troszczy. Zaświadcza o tym wielokrotnie Ewangelia, ukazując, że uzdrowienia dokonane przez Jezusa nigdy nie są gestami magicznymi, lecz zawsze są owocem spotkania, relacji międzyosobowej, w której dar Boży, ofiarowany przez Jezusa, odpowiada na wiarę osoby, która go przyjmuje, co podsumowują słowa, które Jezus często powtarza: „twoja wiara cię ocaliła”.

5. Drodzy bracia i siostry, przykazanie miłości, które Jezus pozostawił swoim uczniom, znajduje konkretną realizację także w relacji z chorymi. Społeczeństwo jest bardziej ludzkie, jeśli potrafi bardziej zatroszczyć się o swoich słabych i cierpiących członków, a zdoła czynić to skutecznie będąc ożywione miłością braterską. Dążmy do tego celu i sprawy, aby nikt nie został pozostawiony sam sobie, aby nikt nie czuł się wykluczony lub opuszczony.

Powierzam wszystkim chorych, pracowników służby zdrowia i tych, którzy troszczą się o cierpiących, Maryi, Matce Miłosierdzia i Uzdrawieniu Chorych. Niech z Groty w Lourdes i z Jej niezliczonych sanktuariów na całym świecie wspiera naszą wiarę i naszą nadzieję, i pomaga nam troszczyć się o siebie nawzajem z bratnią miłością. Wszystkim i każdemu z was z serca udzielam mego błogosławieństwa.

Franciscus

Co roku w ostatnią niedzielę przed Popielcem rozpoczyna się w Polsce Tydzień Modlitw o Trzeźwość, trwający do kolejnej soboty.

Grzech pijaństwa należy do najdawniejszych i najbardziej w świecie rozpowszechnionych. Episkopat Polski w ślubowaniach jasnogórskich umieścił szczególnie przyrzeczenie leczenia się z tej wady. W tym również celu ogłasza co roku Tydzień Trzeźwości, aby u progu Wielkiego Postu przypomnieć o tym problemie i szukać nowych środków zaradczych. Od kilkunastu lat Zespół ds. Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski proponuje, aby tydzień ten obejmował ostatnie dni karnawału, aby zachęcić do umiarkowania podczas zabaw. Z kolei początek Wielkiego Postu ma zachęcić do podjęcia postanowień abstynencji.

W tych dniach Kościół modli się za tych, którzy wychodzą z alkoholizmu. Pamiętamy również o tych, którzy pomagają bliskim nadużywającym alkoholu i o pracownikach lecznictwa odwykowego.

Tydzień Modlitw o Trzeźwość jest realizowany w ramach duszpasterstwa zwyczajnego i nadzwyczajnego, które stawia sobie na celu wyrobienie u wiernych odpowiedniej postawy wobec alkoholików, wychowanie do trzeźwości, kształtowanie nowych obyczajów i osobisty przykład abstynencji i modlitwy.

W ostatnich latach szczególnie palącym problemem w Polsce jest dość powszechne przyzwolenie na wsiadanie za kierownicę samochodu po spożyciu alkoholu. Warto z okazji tego Tygodnia uwrażliwiać na te kwestie, abyśmy wszyscy odpowiedzialnie mogli zadbać o bezpieczeństwo na drogach.

W Polsce istnieje wiele ruchów, grup i wspólnot, które przez troskę o trzeźwość wychowują do dojrzałej wiary. To m.in. Krucjata Wyzwolenia Człowieka i Dziecięta Krucjata Niepokalanej. Pomoc duszpasterską osobom uzależnionym niesie Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu czy Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym. W każdej diecezji wyznaczeni są także duszpasterze trzeźwości.